

לאמר¹¹ עברו בקרב המחנה וצוו את
 העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד
 שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה
 לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן לכם
 לרשתהּ ם¹² ולראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה אמר יהושע לאמר¹³ זכור
 את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד
 יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן
 לכם את הארץ הזאת¹⁴ נשיכם טפכם
 ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה
 בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני
 אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם
 אותם¹⁵ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם
 וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה
 אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם
 וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד
 יהוה בעבר הירדן מזרח השמש¹⁶ ויענו
 את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה
 ואל כל אשר תשלחנו נלך¹⁷ ככל אשר
 שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה
 יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם
 משה¹⁸ כל איש אשר ימרה את פיך ולא
 ישמע את דבריך לכל אשר תצוונו יומת
 רק חזק ואמץ ן

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים
 אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את
 הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה

Joshua

יהושע

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר
 יהוה אל יהושע בן נון משרת משה
 לאמר² משה עבדי מת ועתה קום עבר
 את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל
 הארץ אשר אנכי נתן להם לבני
 ישראל³ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם
 בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל
 משה⁴ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר
 הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
 הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם⁵ לא
 יתיצב איש לפניך כל ימי חייד כאשר
 הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
 אעזבך⁶ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
 העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם לתת להם⁷ רק חזק ואמץ מאד
 לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה
 משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול
 למען תשכיל בכל אשר תלך⁸ לא ימוש
 ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם
 ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב
 בו כי אז תצליח את דרכך ואז
 תשכיל⁹ הלוא צויתך חזק ואמץ אל
 תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך
 בכל אשר תלך ן
¹⁰ ויצו יהושע את שטרי העם

ונתתם לי אות אמת¹³ והחיתם את אבי
 ואת אמי ואת אחי ואת אחותי^{אחותי} ואת
 כל אשר להם והצלתם את נפשתינו
 ממות¹⁴ ויאמרו לה האנשים נפשנו
 תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו
 זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו
 עמך חסד ואמת¹⁵ ותורדם בחבל בעד
 החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה
 היא יושבת¹⁶ ותאמר להם ההרה לכו פן
 יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה
 שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו
 לדרככם¹⁷ ויאמרו אליה האנשים נקים
 אנחנו משבעתך הזה אשר
 השבעתנו¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את
 תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר
 הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת
 אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך
 הביתה¹⁹ והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך
 החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל
 אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם
 יד תהיה בו²⁰ ואם תגידי את דברנו זה
 והיינו נקים משבעתך אשר
 השבעתנו²¹ ותאמר כדברכם כן הוא
 ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני
 בחלון²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם
 שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו
 הרדפים בכל הדרך ולא מצאו²³ וישבו
 שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו
 אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל

זונה ושמה רחב וישכבו שמה² ויאמר
 למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה
 הלילה מבני ישראל לחפר את
 הארץ³ וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר
 הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו
 לביתך כי לחפר את כל הארץ
 באו⁴ ותקח האשה את שני האנשים
 ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא
 ידעתי מאין המה⁵ ויהי השער לסגור
 בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
 הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי
 תשיגום⁶ והיא העלתם הגגה ותטמנם
 בפשתי העץ הערכות לה על
 הגג⁷ והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
 על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר
 יצאו הרדפים אחריהם⁸ והמה טרם
 ישכבון והיא עלתה עליהם על
 הגג⁹ ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן
 יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם
 עלינו וכי נמגו כל ישרי הארץ
 מפניכם¹⁰ כי שמענו את אשר הוביש
 יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם
 ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג
 אשר החרמתם אותם¹¹ ונשמע וימס
 לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם
 כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת¹² ועתה השבעו
 נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד
 ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד

והורש יוריש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי¹¹ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן¹² ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט¹³ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד¹⁴ ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם¹⁵ וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר¹⁶ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם מאדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו¹⁷ ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן פ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר² קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט³ וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים

המצאות אותם²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישיבי הארץ מפנינו ׀

3 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו² ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה³ ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו⁴ אך רחוק יהיה ביניכם ובינו ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום ׀⁵ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות⁶ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם ׀⁷ ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך⁸ ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו פ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה⁹ ושמעו את דברי יהוה אלהיכם¹⁰ ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם

וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני
 ישראל כאשר דבר אליהם
 משה¹³ כארבעים אלף חלוצי הצבא
 עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות
 יריחו¹⁴ ביום ההוא גדל יהוה את
 יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר
 יראו את משה כל ימי חייו¹⁵
 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר¹⁶ צוה
 את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן
 הירדן¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים לאמר
 עלו מן הירדן¹⁸ ויהי **בעלות בעלות** הכהנים
 נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
 כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי
 הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על
 כל גדותיו¹⁹ והעם עלו מן הירדן בעשור
 לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח
 יריחו²⁰ ואת שתי עשרה האבנים האלה
 אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע
 בגלגל²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר
 אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם
 לאמר מה האבנים האלה²² והודעתם
 את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל
 את הירדן הזה²³ אשר הוביש יהוה
 אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד
 עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים
 סוף אשר הוביש מפנינו עד
 עברנו²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד
 יהוה כי חזקה היא למען יראתם את
 יהוה אלהיכם כל הימים ׀

והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם
 במלון אשר תלינו בו
 הלילה ׀⁴ ויקרא יהושע אל שנים
 העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש
 אחד איש אחד משבט⁵ ויאמר להם
 יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל
 תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת
 על שכמו למספר שבטי בני
 ישראל⁶ למען תהיה זאת אות בקרבכם
 כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים
 האלה לכם⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו
 מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
 בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
 האלה לזכרון לבני ישראל עד
 עולם⁸ ויעשו כן בני ישראל¹ כאשר צוה
 יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך
 הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע
 למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם
 אל המלון וינחום שם⁹ ושתי עשרה
 אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת
 מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית
 ויהיו שם עד היום הזה¹⁰ והכהנים נשאי
 הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל
 הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר
 אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע
 וימהרו העם ויעברו¹¹ ויהי כאשר תם כל
 העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים
 לפני העם¹² ויעברו בני ראובן ובני גד

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

עשר יום לחדש בערב בערבות
 יריחו¹¹ ויאכלו מעבור הארץ ממחרת
 הפסח מצות וקלוי בעצם היום
 הזה¹² וישבת המן ממחרת באכלם
 מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל
 מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה
 ההיא ׀¹³ ויהי בהיות יהושע ביריחו
 וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו
 וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו
 ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו¹⁴ ויאמר
 לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל
 יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו
 מה אדני מדבר אל עבדו¹⁵ ויאמר שר
 צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך
 כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש
 הוא ויעש יהושע כן

6 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני
 ישראל אין יוצא ואין בא ׀² ויאמר
 יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את
 יריחו ואת מלכה גבורי החיל³ וסבתם
 את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את
 העיר פעם אחת כה תעשה ששת
 ימים⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה
 שופרות היובלים לפני הארון וביום
 השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
 והכהנים יתקעו בשופרות⁵ והיה במשך
 בקרן היובל **בשמעכם** כשמעכם את קול
 השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
 ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר
 על הים את אשר הוביש יהוה את מי
 הירדן מפני בני ישראל עד **עברנו עברם**
 וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני
 בני ישראל ׀² בעת ההיא אמר יהוה
 אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב
 מל את בני ישראל שנית³ ויעש לו יהושע
 חרבות צרים וימל את בני ישראל אל
 גבעת הערלות⁴ וזה הדבר אשר מל
 יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים
 כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך
 בצאתם ממצרים⁵ כי מלים היו כל העם
 היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך
 בצאתם ממצרים לא מלו⁶ כי ארבעים
 שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל
 הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים
 אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע
 יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ
 זבת חלב ודבש⁷ ואת בניהם הקים
 תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי
 לא מלו אותם בדרך⁸ ויהי כאשר תמו כל
 הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד
 חיותם ׀

⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את
 חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום
 ההוא גלגל עד היום הזה¹⁰ ויחנו בני
 ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה

ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה
 לכם את העיר ¹⁷ והיתה העיר חרם היא
 וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
 היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה
 את המלאכים אשר שלחנו ¹⁸ ורק אתם
 שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן
 החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם
 ועכרתם אותו ¹⁹ וכל כסף וזהב וכלי
 נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה
 יבוא ²⁰ וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי
 כשמע העם את קול השופר ויריעו העם
 תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל
 העם העירה איש נגדו וילכדו את
 העיר ²¹ ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש
 ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה
 וחמור לפי חרב ²² ולשנים האנשים
 המרגלים את הארץ אמר יהושע באו
 בית האשה הזונה והוציאו משם את
 האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם
 לה ²³ ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את
 רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה
 ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה
 הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
 ישראל ²⁴ והעיר שרפו באש וכל אשר
 בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת
 והברזל נתנו אוצר בית יהוה ²⁵ ואת רחב
 הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה
 החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד
 היום הזה כי החביאה את המלאכים
 אשר שלח יהושע לרגל את יריחו פ

איש נגדו ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל
 הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון
 הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה
 שופרות יובלים לפני ארון יהוה ⁷ ויאמרו
 ויאמר אל העם עברו וסבו את העיר
 והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה ⁸ ויהי
 כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים
 נשאים שבעה שופרות היובלים לפני
 יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית
 יהוה הלך אחריהם ⁹ והחלוץ הלך לפני
 הכהנים תקעו תקעי השופרות והמאסף
 הלך אחרי הארון הלוך ותקוע
 בשופרות ¹⁰ ואת העם צוה יהושע לאמר
 לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא
 יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם
 הריעו והריעתם ¹¹ ויסב ארון יהוה את
 העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו
 במחנה פ

¹² וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את
 ארון יהוה ¹³ ושבעה הכהנים נשאים
 שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה
 הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ
 הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון
 יהוה הולך הלוך ותקוע בשופרות ¹⁴ ויסבו
 את העיר ביום השני פעם אחת וישבו
 המחנה כה עשו ששת ימים ¹⁵ ויהי ביום
 השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את
 העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
 ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ¹⁶ ויהי
 בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות

לפני איביו⁹ וישמעו הכנעני וכל ישרי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמד הגדול ם¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך¹¹ חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם¹² ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם¹³ קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם¹⁴ ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים¹⁵ והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל¹⁶ וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה¹⁷ ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי¹⁸ ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה¹⁹ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי

²⁶ וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה²⁷ ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל² וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי³ וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה⁴ ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי⁵ ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים⁶ ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם⁷ ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן⁸ בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף

לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו
 ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם
 שים לך ארב לעיר מאחריה³ ויקם
 יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי
 ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי
 החיל וישלחם לילה⁴ ויצו אתם לאמר
 ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל
 תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם
 נכנים⁵ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל
 העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר
 בראשנה ונסנו לפניהם⁶ ויצאו אחרינו
 עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים
 לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
 לפניהם⁷ ואתם תקמו מהאורב והורשתם
 את העיר ונתנה יהוה אלהיכם
 בידכם⁸ והיה כתפשכם את העיר תציתו
 את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו
 צויתי אתכם⁹ וישלחם יהושע וילכו אל
 המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים
 לעי וילץ יהושע בלילה ההוא בתוך
 העם¹⁰ וישכם יהושע בבקר ויפקד את
 העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם
 העי¹¹ וכל העם המלחמה אשר אתו עלו
 ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי
 והגי **בינו ביניו** ובין העי¹² ויקח כחמשת
 אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל
 ובין העי מים לעיר¹³ וישימו העם את כל
 המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים
 לעיר וילץ יהושע בלילה ההוא בתוך

ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה
 עשית אל תכחד ממני²⁰ ויען עכן את
 יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה
 אלהי ישראל וכזאת וכזאת
 עשיתי²¹ **ואראה וארא** בשלל אדרת שנער
 אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון
 זהב אחד חמשים שקלים משקלו
 ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ
 בתוך האהלי והכסף תחתיה²² וישלח
 יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה
 טמונה באהלו והכסף תחתיה²³ ויקחום
 מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל
 בני ישראל ויצקם לפני יהוה²⁴ ויקח
 יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת
 האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת
 בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו
 ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל
 עמו ויעלו אתם עמק עכור²⁵ ויאמר
 יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה
 וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם
 באש ויסקלו אתם באבנים²⁶ ויקימו עליו
 גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
 מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא
 עמק עכור עד היום הזה פ

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל
 תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום
 עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי
 ואת עמו ואת עירו ואת ארצו² ועשית

ויכו אתה לפי חרב²⁵ ויהי כל הנפלים
 ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
 אלף כל אנשי העי²⁶ ויהושע לא השיב
 ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים
 את כל ישבי העי²⁷ רק הבהמה ושלל
 העיר ההיא בזו להם ישראל כדבר יהוה
 אשר צוה את יהושע²⁸ וישרף יהושע את
 העי ושימה תל עולם שממה עד היום
 הזה²⁹ ואת מלך העי תלה על העץ עד
 עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע
 וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה
 אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל
 אבנים גדול עד היום הזה פ
³⁰ אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי
 ישראל בהר עיבל³¹ כאשר צוה משה
 עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר
 תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר
 לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות
 ליהוה ויזבחו שלמים³² ויכתב שם על
 האבנים את משנה תורת משה אשר
 כתב לפני בני ישראל³³ וכל ישראל וזקניו
 ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון
 נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה
 כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים
 והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה
 משה עבד יהוה לברך את העם ישראל
 בראשנה³⁴ ואחרי כן קרא את כל דברי
 התורה הברכה והקללה ככל הכתוב
 בספר התורה³⁵ לא היה דבר מכל אשר
 צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל

העמק¹⁴ ויהי כראות מלך העי וימהרו
 וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת
 ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד
 לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו
 מאחרי העיר¹⁵ וינגעו יהושע וכל ישראל
 לפנים וינסו דרך המדבר¹⁶ ויזעקו כל
 העם אשר **בעיר** **בעי** לרדף אחריהם וירדפו
 אחרי יהושע וינתקו מן העיר¹⁷ ולא
 נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו
 אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה
 וירדפו אחרי ישראל פ
¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון
 אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט
 יהושע בכידון אשר בידו אל
 העיר¹⁹ והאורב קם מהרה ממקומו
 וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה
 וימהרו ויציתו את העיר באש²⁰ ויפנו
 אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן
 העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס
 הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל
 הרודף²¹ ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד
 הארב את העיר וכי עלה עשן העיר
 וישבו ויכו את אנשי העי²² ואלה יצאו מן
 העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה
 מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי
 השאיר לו שריד ופליט²³ ואת מלך העי
 תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע²⁴ והי
 ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי
 בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם
 לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי

ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה
 לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם
 עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו
 ברית¹² זה לחמנו חם הצטידנו אתו
 מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה
 הנה יבש והיה נקדים¹³ ואלה נאדות היין
 אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה
 שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך
 מאד¹⁴ ויקחו האנשים מצידם ואת פי
 יהוה לא שאלו¹⁵ ויעש להם יהושע שלום
 ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם
 נשיאי העדה¹⁶ והיה מקצה שלשת ימים
 אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי
 קרבים הם אליו ובקרבו הם
 יושבים¹⁷ ויסעו בני ישראל ויבאו אל
 עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
 והכפירה ובארות וקרית יערים¹⁸ ולא
 הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי
 העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל
 העדה על הנשיאים¹⁹ ויאמרו כל
 הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו
 להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל
 לנגע בהם²⁰ זאת נעשה להם והחיה
 אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה
 אשר נשבענו להם²¹ ויאמרו אליהם
 הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי
 מים לכל העדה כאשר דברו להם
 הנשיאים²² ויקרא להם יהושע וידבר
 אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו

קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך
 בקרבם פ

9 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר
 הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול
 אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני
 הפרזי החוי והיבוסי² ויתקבצו יחדו
 להלחם עם יהושע ועם ישראל פה
 אחד פ

3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה
 יהושע ליריחו ולעי⁴ ויעשו גם המה
 בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים
 לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים
 ומצררים⁵ ונעלות בלות ומטלאות
 ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם
 צידם יבש היה נקדים⁶ וילכו אל יהושע
 אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש
 ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו
 לנו ברית⁷ ויאמרו ויאמר איש ישראל אל
 החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך **אכרות**
אכרת לך ברית⁸ ויאמרו אל יהושע
 עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי
 אתם ומאין תבאו⁹ ויאמרו אליו מארץ
 רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה
 אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר
 עשה במצרים¹⁰ ואת כל אשר עשה לשני
 מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון
 מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר
 בעשתרות¹¹ ויאמרו אלינו זקינינו וכל

מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו
 עליה⁶ וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל
 המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך
 מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו
 ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי
 ישבי ההר⁷ ויעל יהושע מן הגלגל הוא
 וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל פ⁸
 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם
 כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם
 בפניך⁹ ויבא אליהם יהושע פתאם כל
 הלילה עלה מן הגלגל¹⁰ ויהמם יהוה לפני
 ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם
 דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד
 מקדה¹¹ ויהי בנסם מפני ישראל הם
 במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם
 אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו
 רבים אשר מתו באבני הברד מאשר
 הרגו בני ישראל בחרב ס¹² אז ידבר
 יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי
 לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל
 שמש בגבעון דום וירח בעמק
 אילון¹³ וידם השמש וירח עמד עד יקם
 גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר
 ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ
 לבוא כיום תמים¹⁴ ולא היה כיום ההוא
 לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי
 יהוה נלחם לישראל פ¹⁵
 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל
 המחנה הגלגלה¹⁶ וינסו חמשת המלכים

ישבים²³ ועתה ארורים אתם ולא יכרת
 מכם עבד וחסבי עצים ושאבי מים לבית
 אלהי²⁴ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד
 הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך
 את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ
 ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם
 ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את
 הדבר הזה²⁵ ועתה הננו בידך כטוב
 וכישר בעיניך לעשות לנו עשה²⁶ ויעש
 להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא
 הרגום²⁷ ויתנם יהושע ביום ההוא חסבי
 עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד
 היום הזה אל המקום אשר יבחר פ

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים
 כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר
 עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי
 ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את
 ישראל ויהיו בקרבם² וייראו מאד כי עיר
 גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי
 היא גדולה מן העי וכל אנשיה
 גברים³ וישלח אדני צדק מלך ירושלים
 אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך
 ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר
 מלך עגלון לאמר⁴ עלו אלי ועזרני ונכה
 את גבעון כי השלימה את יהושע ואת
 בני ישראל⁵ ויאספו ויעלו חמשת מלכי
 האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך
 ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל

בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה פ²⁸ ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו²⁹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה³⁰ ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל¹ ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו³¹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה³² ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה פ³³ אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד³⁴ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה³⁵ וילכדה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש פ³⁶ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה³⁷ וילכדה ויכוה

האלה ויחבאו במערה במקדה¹⁷ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה¹⁸ ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם¹⁹ ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם²⁰ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר²¹ וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו²² ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה²³ ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון²⁴ ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם²⁵ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם²⁶ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב²⁷ ויהי לעת

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

שפת הים לרב וסוס ורכב רב
מאד⁵ ויועדו כל המלכים האלה ויבאו
ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם
ישראל פ

⁶ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא
מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן
את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם
תעקר ואת מרכבתייהם תשרף
באש⁷ ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו
עליהם על מי מרום פתאם ויפלו
בהם⁸ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום
וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים
ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי
השאייר להם שריד⁹ ויעש להם יהושע
כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר
ואת מרכבתייהם שרף באש פ¹⁰ וישב
יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת
מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא
ראש כל הממלכות האלה¹¹ ויכו את כל
הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר
כל נשמה ואת חצור שרף באש¹² ואת
כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם
לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם
כאשר צוה משה עבד יהוה¹³ רק כל
הערים העמדות על תלם לא שרפם
ישראל זולתי את חצור לבדה שרף
יהושע¹⁴ וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזו להם בני ישראל רק את כל
האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם
לא השאירו כל נשמה¹⁵ כאשר צוה יהוה

לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת
כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת
כל הנפש אשר בה פ³⁸ וישב יהושע
וכל ישראל עמו דברה וילחם
עליה³⁹ וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה
ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר
בה לא השאיר שריד כאשר עשה
לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר
עשה ללבנה ולמלכה⁴⁰ ויכה יהושע את
כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות
ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת
כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה
אלהי ישראל⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע
ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד
גבעון⁴² ואת כל המלכים האלה ואת
ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה
אלהי ישראל נלחם לישראל⁴³ וישב
יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה
הגלגלה פ

11 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח
אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל
מלך אכשף² ואל המלכים אשר מצפון
בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות
דור מים³ הכנעני ממזרח ומים והאמרי
והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת
חרמון בארץ המצפה⁴ ויצאו הם וכל
מחניהם עמם עם רב כחול אשר על

מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר
 חרמון וכל הערבה מזרחה² סיחון מלך
 האמרי היושב בחשבון משל מערוער
 אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל
 וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני
 עמון³ והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד
 ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית
 הישמות ומתימן תחת אשדות
 הפסגה⁴ וגבול עוג מלך הבשן מיתר
 הרפאים היושב בעשתרות
 ובאדרעי⁵ ומשל בהר חרמון ובסלכה
 ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי
 וחצי הגלעד גבול סיחון מלך
 חשבון⁶ משה עבד יהוה ובני ישראל
 הכוס ויתנה משה עבד יהוה ירשה
 לראובני ולגדי ולחצי שבט
 המנשה ם⁷ ואלה מלכי הארץ אשר
 הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן
 ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר
 החלק העלה שעירה ויתנה יהושע
 לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם⁸ בהר
 ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר
 ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי
 והיבوسی ן
⁹ מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד
 בית אל אחד¹⁰ מלך ירושלם אחד מלך
 חברון אחד¹¹ מלך ירמות אחד מלך
 לכיש אחד¹² מלך עגלון אחד מלך גזר
 אחד¹³ מלך דבר אחד מלך גדר

את משה עבדו כן צוה משה את יהושע
 וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר
 צוה יהוה את משה¹⁶ ויקח יהושע את כל
 הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל
 ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה
 ואת הר ישראל ושפלתה¹⁷ מן ההר
 החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת
 הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם
 לכד ויכם וימיתם¹⁸ ימים רבים עשה
 יהושע את כל המלכים האלה
 מלחמה¹⁹ לא היתה עיר אשר השלימה
 אל בני ישראל בלתי החוי ישיבי גבעון את
 הכל לקחו במלחמה²⁰ כי מאת יהוה
 היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה
 את ישראל למען החרימם לבלתי היות
 להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה
 יהוה את משה ם²¹ ויבא יהושע בעת
 ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן
 חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה
 ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם
 יהושע²² לא נותר ענקים בארץ בני
 ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד
 נשאר²³ ויקח יהושע את כל הארץ ככל
 אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע
 לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם
 והארץ שקטה ממלחמה ן
12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני
 ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן

בנחלה כאשר צויתוך⁷ ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה⁸ עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה⁹ מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון¹⁰ וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון¹¹ והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה¹² כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם¹³ ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה¹⁴ רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו¹⁵ ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם¹⁶ ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא¹⁷ חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון¹⁸ ויהצה וקדמת ומפעת¹⁹ וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק²⁰ ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות²¹ וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת

אחד¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד¹⁵ מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד¹⁶ מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר אחד¹⁸ מלך אפק אחד מלך לשרון אחד¹⁹ מלך מדון אחד מלך חצור אחד²⁰ מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד²¹ מלך תענך אחד מלך מגדו אחד²² מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד²³ מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד פ

13 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה² זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי³ מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים⁴ מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי⁵ והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת⁶ כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל

כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל² בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה³ כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם⁴ כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינים⁵ כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ פ

⁶ ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע⁷ בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי⁸ ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי⁹ וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי¹⁰ ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה¹¹ עודני היום חזק כאשר ביום שלח

נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ²² ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם²³ ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהן פ²⁴ ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם²⁵ ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה²⁶ ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר²⁷ ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה²⁸ זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם²⁹ ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם³⁰ ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר³¹ וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם³² אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה פ³³ ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ

אדמים אשר מגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל⁸ ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבوسی מגב היא ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה⁹ ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים¹⁰ ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה¹¹ ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה¹² וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם¹³ ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון¹⁴ וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק¹⁵ ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר¹⁶ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה¹⁷ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה¹⁸ ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך¹⁹ ותאמר תנה לי

אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא¹² ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה¹³ ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה¹⁴ על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל¹⁵ ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה פ

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן² ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה³ ויצא אל מגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה⁴ ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים **והיה והיו** תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב⁵ וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן⁶ ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן⁷ ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה

וחצריה ⁴⁶ מעקרון וימה כל אשר על יד
 אשדוד וחצריהן ⁴⁷ אשדוד בנותיה
 וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל
 מצרים והים ^{הגבול} הגדול
 וגבול ⁴⁸ ובהר שמיר ויתיר
 ושוכה ⁴⁹ ודנה וקרית סנה היא
 דבר ⁵⁰ וענב ואשתמה וענים ⁵¹ וגשן וחלן
 וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן ⁵² ארב
 ורומה ואשען ⁵³ וינים וינום ובית תפוח
 ואפקה ⁵⁴ וחמטה וקרית ארבע היא
 חברון וציער ערים תשע
 וחצריהן ⁵⁵ מעון כרמל וזיף
 ויוטה ⁵⁶ ויזרעאל ויקדעם וזנוח ⁵⁷ הקין
 גבעה ותמנה ערים עשר
 וחצריהן ⁵⁸ חלחול בית צור
 וגדור ⁵⁹ ומערת ובית ענות ואלתקן ערים
 שש וחצריהן ⁶⁰ קרית בעל היא קרית
 יערים והרבה ערים שתים
 וחצריהן ⁶¹ במדבר בית הערבה
 מדין וסככה ⁶² והנבשן ועיר המלח ועין
 גדי ערים שש וחצריהן ⁶³ ואת היבוסי
 יושבי ירושלם לא ^{יוכלו} יכלו בני יהודה
 להורישם וישב היבוסי את בני יהודה
 בירושלם עד היום הזה ^פ

16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו
 למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו
 בהר בית אל ² ויצא מבית אל לזזה ועבר

ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת
 מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת
 תחתיות ^פ
²⁰ זאת נחלת מטה בני יהודה
 למשפחתם ²¹ ויהיו הערים מקצה למטה
 בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל
 ועדר ויגור ²² וקינה ודימונה
 ועדעדה ²³ וקדש וחצור ויתנן ²⁴ זיף וטלם
 ובעלות ²⁵ וחצור חדתה וקריות חצרון
 היא חצור ²⁶ אמם ושמע ומולדה ²⁷ וחצר
 גדה וחשמון ובית פלט ²⁸ וחצר שועל
 ובאר שבע ובזיותיה ²⁹ בעלה ועיים
 ועצם ³⁰ ואלתולד וכסיל וחרמה ³¹ וצקלג
 ומדמנה וסנסנה ³² ולבאות ושלחים ועין
 ורמון כל ערים עשרים ותשע
 וחצריהן ³³ בשפלה אשתאול
 וצרעה ואשנה ³⁴ וזנוח ועין גנים תפוח
 והענים ³⁵ ירמות ועדלם שוכה
 ועזקה ³⁶ ושערים ועדיתים והגדרה
 וגדרתים ערים ארבע עשרה
 וחצריהן ³⁷ צנן וחדשה ומגדל גד ³⁸ ודלען
 והמצפה ויקתאל ³⁹ לכיש ובצקת
 ועגלון ⁴⁰ וכבון ולחמס וכתליש ⁴¹ וגדרות
 בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה
 וחצריהן ⁴² לבנה ועתר
 ועשן ⁴³ ויפתח ואשנה ונציב ⁴⁴ וקעילה
 ואכזיב ומראשה ערים תשע
 וחצריהן ⁴⁵ עקרון ובנתיה

אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן⁵ ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן⁶ כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים⁷ ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכס והלך הגבול אל הימין אל ישיבי עין תפוח⁸ למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים⁹ וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה¹⁰ נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח¹¹ ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיבי דאר ובנותיה וישיבי עין דר ובנותיה וישיבי תענך ובנותיה וישיבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת¹² ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת¹³ ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו ם¹⁴ וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה¹⁵ ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי

אל גבול הארכי עטרות³ וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו תצאתיו ימה⁴ וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים⁵ ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון⁶ ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה⁷ וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן⁸ מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם⁹ והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן¹⁰ ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד ן

17 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן² ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכס ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם³ ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה⁴ ותקרבנה לפני

מזרחה אשר נתן להם משה עבד
 יהוה⁸ ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע
 את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו
 והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי
 ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה
 בשלה⁹ וילכו האנשים ויעברו בארץ
 ויכתבוהו לערים לשבעה חלקים על ספר
 ויבאו אל יהושע אל המחנה
 שלה¹⁰ וישלך להם יהושע גורל בשלה
 לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ
 לבני ישראל כמחלקתם
¹¹ ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם
 ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני
 יוסף¹² ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן
 הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון
 ועלה בהר ימה **והיה** והיו תצאתיו מדברה
 בית און¹³ ועבר משם הגבול לזזה אל
 כתף לזזה נגבה היא בית אל וירד הגבול
 עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית
 חרון תחתון¹⁴ ותאר הגבול ונסב לפאת
 ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון
 נגבה **והיה** והיו תצאתיו אל קרית בעל היא
 קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת
 ים¹⁵ ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא
 הגבול ימה ויצא אל מעין מי
 נפתוח¹⁶ וירד הגבול אל קצה ההר אשר
 על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים
 צפונה וירד גי הנם אל כתף היבوسی נגבה
 וירד עין רגל¹⁷ ותאר מצפון ויצא עין
 שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה

והרפאים כי אץ לך הר אפרים¹⁶ ויאמרו
 בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל
 בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר
 בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק
 יזרעאל¹⁷ ויאמר יהושע אל בית יוסף
 לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח
 גדול לך לא יהיה לך גורל אחד¹⁸ כי הר
 יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך
 תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב
 ברזל לו כי חזק הוא

18 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה
 וישכינו שם את אהל מועד והארץ
 נכבשה לפניהם² ויותרו בבני ישראל
 אשר לא חלקו את נחלתם שבעה
 שבטים³ ויאמר יהושע אל בני ישראל עד
 אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את
 הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי
 אבותיכם⁴ הבו לכם שלשה אנשים
 לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ
 ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו
 אלי⁵ והתחלקו אתה לשבעה חלקים
 יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף
 יעמדו על גבולם מצפון⁶ ואתם תכתבו
 את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי
 הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה
 אלהינו⁷ כי אין חלק ללויים בקרבכם כי
 כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט
 המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן

סוסה⁶ ובית לבאות ושרוחן ערים שלש
 עשרה וחצריהן⁷ עין רמון ועתר ועשן
 ערים ארבע וחצריהן⁸ וכל החצרים אשר
 סביבות הערים האלה עד בעלת באר
 ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון
 למשפחתם⁹ מחבל בני יהודה נחלת בני
 שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם
 וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם פ
¹⁰ ויעל הגורל השלישי לבני זבולן
 למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד
 שריד¹¹ ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע
 בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני
 יקנעם¹² ושב משריד קדמה מזרח
 השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל
 הדברת ועלה יפיע¹³ ומשם עבר קדמה
 מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון
 המתאר הנעה¹⁴ ונסב אתו הגבול מצפון
 חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל¹⁵ וקטת
 ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים
 שתיים עשרה וחצריהן¹⁶ זאת נחלת בני
 זבולן למשפחותם הערים האלה
 וחצריהן פ
¹⁷ ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני
 יששכר למשפחותם¹⁸ ויהי גבולם
 יזרעאלה והכסולת ושונם¹⁹ וחפרים
 ושיאן ואנחרת²⁰ והרבית וקשיון
 ואבץ²¹ ורמת ועין גנים ועין חדה ובית
 פצץ²² ופגע הגבול בתבור **ושחצומה**
ושחצימה ובית שמש והיו תצאות גבולם

אדמים וירד אבן בהן בן ראובן¹⁸ ועבר
 אל כתף מול הערבה צפונה וירד
 הערבתה¹⁹ ועבר הגבול אל כתף בית
 חגלה צפונה **והיה והיו תצאות**
 הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה
 הירדן נגבה זה גבול נגב²⁰ והירדן יגבל
 אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן
 לגבולתיה סביב למשפחתם²¹ והיו
 הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם
 יריחו ובית חגלה ועמק קצין²² ובית
 הערבה וצמרים ובית אל²³ והעוים
 והפרה ועפרה²⁴ וכפר **העמני העמנה**
 והעפני וגבע ערים שתיים עשרה
 וחצריהן²⁵ גבעון והרמה
 ובארות²⁶ והמצפה והכפירה
 והמצה²⁷ ורקם וירפאל ותראלה²⁸ וצלע
 האלף והיבוסי^c היא ירושלם גבעת קרית
 ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת
 בני בנימן למשפחתם פ

19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה
 בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך
 נחלת בני יהודה² ויהי להם בנחלתם
 באר שבע ושבע ומולדה³ וחצר שועל
 ובלה ועצם⁴ ואלתולד ובתול
 וחרמה⁵ וצקלג ובית המרכבות וחצר

c We read one or more accents in L differently than
 BHS. Often this notation indicates a typographical
 error in BHS.

למשפחתם הערים וחצריהן פ
⁴⁰ למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל
השביעי ⁴¹ ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש ⁴² ושעלבין ואילון
ויתלה ⁴³ ואילון ותמנתה
ועקרון ⁴⁴ ואלתקה וגבתון ובעלת ⁴⁵ ויהד
ובני ברק וגת רמון ⁴⁶ ומי הירקון והרקון
עם הגבול מול יפו ⁴⁷ ויצא גבול בני דן
מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו
אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה
וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן
אביהם ⁴⁸ זאת נחלת מטה בני דן
למשפחתם הערים האלה וחצריהן פ
⁴⁹ ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו
בני ישראל נחלה ליהושע בן נון
בתוכם ⁵⁰ על פי יהוה נתנו לו את העיר
אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה ⁵¹ אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון
וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל
בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו
מחלק את הארץ פ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר ² דבר
אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי
המקלט אשר דברתי אליכם ביד
משה ³ לנוס שמה רוצח מכה נפש
בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט
מגאל הדם ⁴ ונס אל אחת מהערים האלה

הירדן ערים שש עשרה וחצריהן ²³ זאת
נחלת מטה בני יששכר למשפחתם
הערים וחצריהן פ
²⁴ ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר
למשפחותם ²⁵ ויהי גבולם חלקת וחלי
ובטן ואכשף ²⁶ ואלמלך ועמעד ומשאל
ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת ²⁷ ושב
מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי
יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא
אל כבול משמאל ²⁸ ועברן ורחב וחמון
וקנה עד צידון רבה ²⁹ ושב הגבול הרמה
ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה **ויהיו**
והיו תצאתיו הימה מחבל
אכזיבה ³⁰ ועמה ואפק ורחב ערים
עשרים ושתים וחצריהן ³¹ זאת נחלת
מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה
וחצריהן פ
³² לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני
נפתלי למשפחתם ³³ ויהי גבולם מחלף
מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד
לקום ויהי תצאתיו הירדן ³⁴ ושב הגבול
ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע
בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח השמש ³⁵ וערי מבצר הצדים
צר וחמת רקת וכנרת ³⁶ ואדמה והרמה
וחצור ³⁷ וקדש ואדרעי ועין
חצור ³⁸ ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת
ובית שמש ערים תשע עשרה
וחצריהן ³⁹ זאת נחלת מטה בני נפתלי

ואת מגרשיהן⁴ ויצא הגורל למשפחת
 הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים
 ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה
 בנימין בגורל ערים שלש
 עשרה ׀⁵ ולבני קהת הנותרים
 ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי
 מטה מנשה בגורל ערים
 עשר ׀⁶ ולבני גרשון ממשפחות מטה
 יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
 ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים
 שלש עשרה ׀⁷ לבני מררי
 למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד
 וממטה זבולן ערים שתיים עשרה⁸ ויתנו
 בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת
 מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה
 בגורל ׀
⁹ ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
 שמעון את הערים האלה אשר יקרא
 אתהן בשם¹⁰ ויהי לבני אהרן ממשפחות
 הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל
 ריאשנה¹¹ ויתנו להם את קרית ארבע
 אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת
 מגרשה סביבתיה¹² ואת שדה העיר ואת
 חצריה נתנו לכלב בן יפנה
 באחזתו ׀¹³ ולבני אהרן הכהן נתנו
 את עיר מקלט הרצח את חברון ואת
 מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה¹⁴ ואת
 יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת
 מגרשה¹⁵ ואת חלן ואת מגרשה ואת

ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני
 העיר^p ההיא את דבריו ואספו אתו
 העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב
 עמם⁵ וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא
 יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה
 את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול
 שלשום⁶ וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני
 העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר
 יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל
 עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס
 משם⁷ ויקדשו את קדש בגליל בהר
 נפתלי ואת שכס בהר אפרים ואת קרית
 ארבע היא חברון בהר יהודה⁸ ומעבר
 לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר
 במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת
 בגלעד ממטה גד ואת ^{גלון} גולן בבשן
 ממטה מנשה⁹ אלה היו ערי המועדה
 לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס
 שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד
 גאל הדם עד עמדו לפני העדה ׀

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר
 הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות
 המטות לבני ישראל² וידברו אליהם
 בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד
 משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן
 לבהמתנו³ ויתנו בני ישראל ללויים
 מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה

p We read punctuation in L differently from BHS.

מגרשה²⁹ את ירמות ואת מגרשה את
 עין גנים ואת מגרשה ערים
 ארבע³⁰ ׀ וממטה אשר את משאל
 ואת מגרשה את עבדון ואת
 מגרשה³¹ את חלקת ואת מגרשה ואת
 רחב ואת מגרשה ערים
 ארבע³² ׀ וממטה נפתלי את עיר
 מקלט הרצח את קדש בגליל ואת
 מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת
 קרתן ואת מגרשה ערים שלש³³ כל ערי
 הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר
 ומגרשיהן ׀ ולמשפחות בני מררי
 הלויים הנותרים מאת מטה זבולן את
 יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת
 מגרשה³⁵ את דמנה ואת מגרשה את
 נהלל ואת מגרשה ערים ארבע³⁶ וממטה
 ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה
 ואת מגרשה³⁷ את קדמות ואת מגרשה
 ואת מיפעת ואת מגרשה ערים
 ארבע³⁸ ׀ וממטה גד את עיר מקלט
 הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת
 מחנים ואת מגרשה³⁹ את חשבון ואת
 מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים
 ארבע⁴⁰ כל הערים לבני מררי
 למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים
 ויהי גורלם ערים שתים עשרה⁴¹ כל ערי
 הלויים בתוך אחזת בני ישראל ערים
 ארבעים ושמונה ומגרשיהן⁴² תהיינה
 הערים האלה עיר עיר ומגרשיה

דבר ואת מגרשה¹⁶ ואת עין ואת מגרשה
 ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש
 ואת מגרשה ערים תשע מאת שני
 השבטים האלה ׀
¹⁷ וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה
 את גבע ואת מגרשה¹⁸ את ענתות ואת
 מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים
 ארבע¹⁹ כל ערי בני אהרן הכהנים שלש
 עשרה
 ומגרשיהן ׀ ולמשפחות בני קהת
 הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי
 גורלם ממטה אפרים²¹ ויתנו להם את
 עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה
 בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה²² ואת
 קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת
 מגרשה ערים ארבע²³ ׀ וממטה דן
 את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת
 מגרשה²⁴ את אילון ואת מגרשה את גת
 רמון ואת מגרשה ערים
 ארבע²⁵ ׀ וממחצית מטה מנשה את
 תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת
 מגרשה ערים שתים²⁶ כל ערים עשר
 ומגרשיהן למשפחות בני קהת
 הנותרים ׀ ולבני גרשון ממשפחת
 הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט
 הרצח את גולן^{גולן} בבשן ואת מגרשה
 ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים
 שתים ׀ וממטה יששכר את קשיון²⁸
 ואת מגרשה את דברת ואת

יהושע עם אחיהם **מעבר בעבר**^a הירדן ימה
 וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם
 ויברכם⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכסים
 רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד
 בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות
 הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם
 אחיכם פ

⁹ וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי
 שבט המנשה מאת בני ישראל משלה
 אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד
 אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי
 יהוה ביד משה¹⁰ ויבאו אל גלילות הירדן
 אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד
 וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן
 מזבח גדול למראה¹¹ וישמעו בני ישראל
 לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי
 שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ
 כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני
 ישראל¹² וישמעו בני ישראל ויקהלו כל
 עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם
 לצבא פ

¹³ וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל
 בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
 הגלעד את פינחס בן אלעזר
 הכהן¹⁴ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד
 נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל
 ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי
 ישראל¹⁵ ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד

סביבתיה כן לכל הערים
 האלה ס⁴³ ויתן יהוה לישראל את כל
 הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה
 וישבו בה⁴⁴ וינח יהוה להם מסביב ככל
 אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש
 בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן
 יהוה בידם⁴⁵ לא נפל דבר מכל הדבר
 הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל
 הכל בא פ

22 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי
 ולחצי מטה מנשה² ויאמר אליהם אתם
 שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה
 עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי
 אתכם³ לא עזבתם את אחיכם זה ימים
 רבים עד היום הזה ושמרתם את
 משמרת מצות יהוה אלהיכם⁴ ועתה
 הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר
 להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל
 ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד
 יהוה בעבר הירדן⁵ רק שמרו מאד
 לעשות את המצוה ואת התורה אשר
 צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את
 יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר
 מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם
 ובכל נפשכם⁶ ויברכם יהושע וישלחם
 וילכו אל אהליהם ס⁷ ולחצי שבט
 המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח²⁷ כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה²⁸ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם²⁹ חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו פ³⁰ וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה³² וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר³³ וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא

ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר¹⁶ כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה¹⁷ המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה¹⁸ ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף¹⁹ ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו²⁰ הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו פ

²¹ ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל²² אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש²⁴ ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל²⁵ וגבול נתן יהוה ביננו וביניכם

ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם¹¹ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם¹² כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם¹³ ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם¹⁴ והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד¹⁵ והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם פ

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו

לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה³⁴ ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים פ

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים² ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים³ ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם⁴ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש⁵ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם⁶ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול⁷ לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם⁸ כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה⁹ ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה¹⁰ איש אחד מכם

ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים³ ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען^א **וארב** **וארבה** את זרעו ואתן לו את יצחק⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים⁵ ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף⁷ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים⁸ **ואבאה** **ואביא** אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם⁹ ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם¹⁰ ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו¹¹ ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבوسی ואתן אותם בידכם¹² ואשלח

לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך¹³ ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים¹⁴ ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה¹⁵ ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היוזם את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר **בעבר** **מעבר**^א הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה^פ ¹⁶ ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים¹⁷ כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם¹⁸ ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו ם ¹⁹ ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם²⁰ כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה
יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה³³ ואלעזר
בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס
בנו אשר נתן לו בהר אפרים

End of Joshua

וכלה אתכם אחרי אשר היטיב
לכם²¹ ויאמר העם אל יהושע לא כי את
יהוה נעבד²² ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם
את יהוה לעבד אותו ויאמרו
עדים²³ ועתה הסירו את אלהי הנכר
אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל²⁴ ויאמרו העם אל יהושע
את יהוה אלהינו נעבד ובקולו
נשמע²⁵ ויכרת יהושע ברית לעם ביום
ההוא וישם לו חק ומשפט
בשכם²⁶ ויכתב יהושע את הדברים
האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן
גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר
במקדש יהוה ׀²⁷ ויאמר יהושע אל
כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה
אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשוזן באלהיכם²⁸ וישלח יהושע את
העם איש לנחלתו ׃²⁹
ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים³⁰ ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת
סרח אשר בהר אפרים מצפון להר
געש³¹ ויעבד ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
יהוה אשר עשה לישראל³² ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Joshua

Attributed to:

Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex

<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.06. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.26.
Build number: 23.0 . 30 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.